

דף מג.

עין משפט א.ב.

אורח סימן תר פנייה א

א. המהלך חוץ לתחום למעלה מעשרה טפחים כגון שקפץ על גבי עמודים גבוהים עשרה ואין בהם ד' טפחים על ד' טפחים, הרי זה ספק^א אם יש איסור תחומין למעלה מעשרה, ע"כ באיסור דרבנן ספיקו להקל^ב.

הגה: אם היה הולך בדרך זו ע"ג עמודים או ע"י שם מחוץ לשנים עשר מיל הולכים בזה לחומרא למ"ד י"ב מילין מן התורה^ג.

א. ב. בימים ובנהרות אין איסור תחומין דאורייתא לדברי הכל אפי' חוץ ל"ב מיל, לפי שאינם דומים לדגלי מדבר^ד.

א. ג. מי שבא בספינה בשבת והגיע לנמל, אם משנכנס השבת עד שהגיע לנמל הספינה תמיד^ה היתה למעלה מעשרה טפחים מקרקע הים או הנהר, הרי זה יורד ממנה ואינו נמנע, ויש לו אלפים אמה לכל רוח ממקום שירד בו למטה מעשרה.

הגה: ספק אם הוא למעלה מעשרה או לאו, הולכים להקל^ו.

הגה: אם כבר פגע במקום אחד למטה מעשרה טפחים וקנה שם שביתה ונתרחק משם יותר מאלפים אמה, שמן הדין אין לו רק ד' אמות כדין יצא מחוץ לתחום, מ"מ אם צריך לצאת מן הספינה מכח גשמים

ג. בעיא בגמ' עירובין דף מג' ולא נפשטא. ודוקא עמודים שאין בהם ד"ט על ד"ט, אבל בלי זה לא נוח תשמישו עיין במ"ב אות ד'.

ס. ה"ה בשם תשובת הרמב"ם בפ' כ"ז מהלכות שבת.

ע. כהירושלמי דנלמד ממחנה ישראל, ומשמע דמר"ן השו"ע מצדד להחמיר מחוץ ל"ב מיל, אבל דעת הגר"א נוטה דגם י"ב מיל מדרבנן, מ"ב אות ז'.

פ. וע"כ מקילין בימים ובנהרות מעל עשרה, מ"ב אות ט'.

צ. ואם היתה הספינה אפי' פעם אחת למטה מעשרה, אף בתוך השבת קנה שם שביתה, ואם מן המקום שהוא עד הנמל יש אלפים אמה שוב אסור לו לרדת מהספינה, דאין לו אלא ד' אמות, ועיין במ"ב אות י'.

ק. ותולים דמשנכנס השבת עד שהגיע לנמל היה למעלה מעשרה, משום ספיקא דרבנן לקולא.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שיוורדים עליו או שהשמש מכה עליו, או שצריך לנקביו ומכח זה צריך ליכנס לעיר ר', הרי כל העיר כארבע אמותיו, וכיון שנכנס בהיתר מותר בכל העיר, ועיין בסי' רס"ו למי שרוכב בדרך וחשכה עליו בערב שבת כיצד יעשה.

דף מג:

עין משפט א.

או"ח סימן תר סעיף א

עיין לעיל דף מג. עין משפט אות א.ב.

עין משפט ג.

או"ח סימן תה סעיף ד

ה. ד. מי שיצא מחוץ לתחום שלא לדעת, מותר לעשות לו מחיצה של בני אדם שערכו לאותו רוח ויכולים לילך שם ויעשו סביביו כמו מחיצה ויכנס לעיר, והוא שאותם בני אדם לא ידעו שנעשית בהם מחיצה ש'. אבל אם יצא מדעת אסור שהרי גם אם יהיה בתוך מחיצות גמורות אסור לו לחזור לעיר ת'.

ר. ואירי שלא מצא מקום צנוע להסתתר מהגשם או השמש או להתפנות שם, מ"ב אות י"ז.

ש. עיין בסי' שס"ב בענין המחיצה מבני אדם.

ת. כמו בסעיף ו'.